

der er problemer med synspunktet om, at der bare er sager, der kan få lov – om man så må sige – at køre i uendelig tid, uden at man nogen sinde vil kunne sige, at nu er der en afslutning på dem.

Men jeg har intet imod, at vi tager en grundig drøftelse af det under udvalgsarbejdet, ikke mindst fordi der er flere væsentlige parter, der har løftet det her som et emne. Jeg mener som sagt, at lovforslaget er meget velbegrunderet, men derfor synes jeg ikke, det gør noget, at vi tager en diskussion af det under udvalgsbehandlingen.

Kl. 11.55

Endelig vil jeg gerne forklare det. Det er bare for at komme med et eksempel til de almindelige borgere, der måske sidder og lytter til debatten i dag. Det kan måske undre, at en minister fra et borgerligt og efter sigende meget erhvervsvenligt parti har taget det synspunkt, men jeg vil gerne forklare det.

En lang række af erhvervsvirksomhederne og erhvervsorganisationerne har været kritiske over for det her lovforslag. De er kedede af, at vi bl.a. forlænger den absolutte reklamationsfrist ved køb af byggematerialer, således at man kan gøre mangler ved byggematerialer gældende i helt op til 10 år.

Jeg vil godt lige sige her i Folketinget, at en af grundene til, at jeg har valgt at gå den vej, bl.a. er, at virkeligheden jo nogle gange rammer os politikere meget hårdt, og vi kender alle sammen eternitsagen og de konsekvenser, den havde for utrolig mange almindelige borgere.

Vi gjorde så det efter eternitsagen, at vi nedsatte et udvalg om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af byggematerialer, og det kom også med en betænkning. Jeg vil sige, at lovforslaget her følger de medlemmer af udvalget, der foreslår en forlængelse af købelovens særlige reklamationsfrist på byggematerialer fra 5 år til 10 år.

Det er muligt, at visse erhvervsorganisationer synes, det er generende, at der så er en længere frist til at komme efter dem, der ikke har gjort arbejdet ordentligt. Men jeg synes, det er meget velbegrunderet, at vi kommer med den her udvidelse, og det skyldes ikke mindst, at man har været inde at undersøge, bl.a. ved at se på sager om mangler i byggesager i Byggeskedefonden, hvad det typisk er for sager, der dukker op. Der har det altså vist sig, at skaderne navnlig for

tage først kan ses, efter der er gået 5 år, og så er det jo meningsløst at argumentere for, at en 5-års-frist er god nok, hvis skaderne først viser sig, efter de 5 år er gået.

Det er altså en af grundene til, at jeg synes – nogle vil måske sige, at det er lidt imod sædvane – at det er i overensstemmelse med sund fornuft at vælge at sige, at vi på det her punkt simpelt hen bliver nødt til at sikre forbrugerne bedre. Derfor er den særlige reklamationsfrist udvidet fra 5 år til 10 år.

Jeg vil slutte af med at sige – jeg kan ikke huske, om det var hr. Tom Behnke eller fru Birthe Rønn Hornbech, der var inde på det – at vi har været meget af det her ret grundigt igennem, også i mange af de høringssvar, der kom i forbindelse med, at betænkningen blev sendt i høring. Det er kompliceret stof.

Derfor vil jeg selvfølgelig også sige, at selv om jeg synes, at lovforslagene på det grundlag, vi kender i dag, og med de høringssvar, der er, er meget afbalancerede, så er det selvfølgelig vigtigt, at man under udvalgsbehandlingen tager de henvendelser seriøst, der måtte komme fra organisationerne.

Men jeg vil gerne sige her, at det er mit store håb, at et bredt flertal i Folketinget bakker op om en lovgivning, som moderniserer forældelsesreglerne, men også fastholder det store forbrugerhensyn, som præger den her lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.59

Mødet genoptaget kl. 13.00